

Μοναχού Αρσένιου Βατοπαιδινού: Εις τον Βίον του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου (Μέρος 3ο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

VatopaidiFriend: Με αφορμή την επερχόμενη εορτή του αγίου Γεωργίου, σας παρουσιάζουμε από το αρχείο μας ένα υπέροχο δείγμα της άγνωστης (στον πολύ κόσμο) πνευματικότητας του π. Αρσένιου Βατοπαιδινού. Πρόκειται για μια θαυμάσια εξιστόρηση του βίου του αη-Γιώργη με πολλές βαθιές πνευματικές

σκέψεις και διδαχές.

Συνέχεια από [Μέρος 2ο](#)

Ανάμεσα στον πόνο και στον θόρυβο των ημερών, περιερχόταν ο εικοσιδυάχρονος Γεώργιος παρακολουθώντας τα δρώμενα. Ήταν ήδη τιμημένος με το αξίωμα του Κόμη και του είχε υποσχεθεί ο Διοκλητιανός και το αξίωμα του Στρατηλάτη. Σεμνός, ανδρείος και δυνατός στο σώμα και στην ψυχή, αναλογιζόταν προσευχόμενος την παρουσία του Θεού στην γή, πώς τον πρόδωσε ο μαθητής Του, τον συνέλαβαν, πώς τον οδήγησαν οι συνάνθρωποί του στο πραιτώριο, πώς τον ενέπαιζαν, πώς τον κοροΐδευαν, πώς τον ράπιζαν και τον οδήγησαν οι Ρωμαίοι στρατιώτες μπροστά στον Πιλάτο να απολογηθεί, πώς υπέμεινε την συκοφαντική επίθεση των Ιουδαίων αρχιερέων που σούβλιζε την καρδιά μέχρι τα τρίσβαθα της ψυχής· «περίλυπός εστιν η ψυχή μου έως θανάτου» είχε πεί ο Κύριος που προγνώριζε ότι θα συμβούν όλα αυτά.

Όμως μετά το διασυρμό, το μαστίγωμα και τις τόσες άλλες δυσκολίες, την ώρα της Σταυρώσεώς Του όταν παρέδωσε το Πνεύμά Του, σαλεύθηκε η γή, ο ήλιος έχασε το φως του, οι δίκαιοι νεκροί αναστήθηκαν και μετά από τρεις μέρες νικήθηκε μέχρι τέλους ο θάνατος. Ο Ιησούς ο Θεός αναστήθηκε, το μαρτυρούσε η Χάρις του Αγίου Πνεύματος που κατοικούσε πλούσια στην καθαρή του καρδιά. Θεουργικός έρωτας πρόσθετε πάνω στην ανδρεία του ψυχή την δύναμη που χρειαζόταν να ομολογήσει και εκείνος για τον σαρκωθέντα Ιησού, να μιμηθεί το πάθος Του, να βρεθεί κοντά στον αγαπημένο, που πρώτος έπαθε γι' αυτόν, για όλους τους ανθρώπους. Η Χάρις του Θεού τον παρότρυνε «μή φοβηθήτε από αυτούς που σκοτώνουν το σώμα, δεν μπορούν όμως να σκοτώσουν την ψυχή» και όποιος «μέσα στην δική μου Χάρη με ομολογήσει αληθινό Θεό και άνθρωπο μπροστά στους ανθρώπους, θα τον ομολογήσω κι εγώ μέσα στην ίδια ύπαρξή του, μπροστά στον Ουράνιο Πατέρα μου».

Παρουσία φωτός αρρήτου, έρωτας γλυκύτατος, έπαψαν οι αισθήσεις οι γήϊνες, η πρόσκληση ήταν βεβαία. [\(περισσότερα...\)](#)